

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. I. Adstruitur beatitudo naturalis, non supernaturalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

est, quatenus est unum cum ipso, sed quatenus in praedictis genericis convenient, est unum cum ipso: ergo. Dixi: quatenus in natura convenient, nil enim impedit, quin simul bonus malum, & malus bonus odio habeat, quatenus

nus differt in bonis natura superadditis. Ratio secunda partis est, quod amor sequitur cognitionem: ergo sicuti unus Angelus non necessariò de altero semper cogitat; (uti nec de aliis creaturis) ita & illum non semper actu diligit.

DISPUTATIO XXXIII,

DE

Gratia & merito Angelorum.

Consideravimus Angelos secundum suæ naturæ statum ac conditionem, nunc cum S. D. in q. 62. cosdem contemplamur secundum perfectionem gratiæ & gloriæ, naturæ superaditam. de qua queritur primò. Fuerintne Angelii creati in gloria? Secundò, an saltem in gratia? Tertiò, An ad gloriam veluti viatores tendendo seu merendo, & quantâ temporis duracione pervenerint? Unde sit

ARTICULUS I.

An Angelii fuerint in sua creatione beati?

S U M M A R I A.

1. *Divisio beatitudinis in naturalem & supernaturalem, simpliciter & secundum quid.*
2. *Angeli sunt creati in naturali beatitudine.*
3. *Non in supernaturali.*
4. *Autoritates in contrarium.*
5. *Lucus Ezechielis exponitur.*
6. *Quo sensu D. Augustinus neget Angelos bonos fuisse peregrinatos à Domino?*
7. *Quomodo omnes Angelii fuerint participes lucis?*
8. *Non sequitur damones esse beatos beatitudine naturali.*

§. I.

Adfringitur beatitudo naturalis, non supernaturalis.

Prænotandum, duplēcē esse beatitudinem, naturalē, & supernaturalem. Naturalis est ultima perfec̄tio, ad quam natura Angelica potest per vitæ naturæ pervenire, seu perfectissima operatio circa optimum objectum, quæ est naturalis abstractiva cognitio, & dilectio DEI tanquam Authoris naturalis. Supernaturalis consistit in perfectissima operatione supernaturali, quam esse beatificans & claram DEI visionem dicemus in prima secunda. Ceterū beatitudo vel est simpliciter & perfectè, velest imperfectè talis, & secundum quid. Perfectè & simpliciter talis est, quæ se solā explet rationalem appetitum, estque simpliciter inamisibilis; imperfectè talis, & secundum quid, se solā non explet appetitum rationalem, & simpliciter amitti potest.

CONCLUSIO. *Angeli in primo sua creationis instanti fuerunt beati (1.) beatitudine naturali (2.) non supernaturali.* Et ratio primi est: Angelus in primo luce creationis instanti habuit perfectissimam non minus cognitionem, quam dilectionem naturalem DEI ut Authoris naturæ: ergo habuit perfectissimam operationem intra limi-

tes naturæ circa optimum objectum sui appetitus satiativum: sed hæc est beatitudo naturalis: ergo. Ratio secundi est: quia vel habuissent beatitudinem visionem (in qua illa beatitudo consistit) transenter, vel permanenter: non transenter; nam visionem pro primo & unico instanti Angelis fuisse communicatam, mōxque iterum subtrahit, in eum finem, ut illam Angeli proprio actu mereri possent, gratissime & absque ullo S. Scripturæ & rationis fundamento dicitur. Non permanenter: primò, qui meritum & via non stat cum præmio & termino viæ; sed gloria, seu visio beatifica, juxta Concilia & PP. confertur Angelis ex merito, & per modum præmii: ergo. Secundò, quia Angelii potuerunt deviare & excidere à termino viæ æternæ, ac de facto multi peccando exciderunt: at non potuerint excidere, si gloriam habuissent permanenter collatam, partim ex conditione gloriae, que ab intrinseco petit esse inamisibilis, & peccabilitatem excludit, partim ex conditione naturæ Angelicæ, cujus arbitrium post perfectam electionem est ab intrinseco inflexible,

§. II.

Solvuntur objectiones.

O Bjices variæ Authorates: in primis ex 4. S. Scriptura illud Ezech. 28. *In deliciis paradisi DEI fuiſi:* sed paradisus DEI videtur esse vita & beatitudo æterna.

Secundò. D. Augst. 11. de civit. c. 9. dicit bonor *Angelos nunquam fuisse peregrinatos à DEO:* ergo nunquam fuere viatores. Si nunquam viatores: ergo semper comprehensores & beati. Tertiò idem S. Pater l. cir. c. 22. habet quod Angelii à principio fuerint participes lucis & claritatis æternæ.

Repondeo ad 1. per *delicias paradisi DEI* 5. intelligi dona supernaturalia, quibus Angelii in celo Empyreo, qui *paradisus DEI* dicitur, fuere exornati.

R. P. Mezg. Theol. Schol. Tom. I.

N n

Ad